

Lesninger 12. søndag i det alminnelige kirkeår (år A)

1. lesning Jer 20,10–13

Han berger den fattiges liv og frir ham fra ugjerningsmenn

Jeremia sa:

«Ja, jeg har hørt mange som hvisker, det er noe som skremmer på alle kanter: ‘Meld ham! Vi skal melde ham.’ Alle som jeg hadde fred med, venter bare på at jeg skal falle: ‘Kanskje lar han seg lokke, så vi kan få ham i vår makt og hevne oss på ham.’

Men Herren er med meg som en veldig helt. Derfor skal de som forfølger meg, snuble og ikke vinne over meg. De skal stå der med stor skam fordi de ikke hadde lykken med seg – en vanære som aldri blir glemt.

Herre, Hærskarenes Gud, du som prøver den rettferdige, som ser både hjerter og nyrer, la meg få se at du tar hevn over dem, for jeg har overlatt min sak til deg. Syng for Herren, lovpris Herren, for han berger den fattiges liv og frir ham fra ugjerningsmenn.»

Responsoriesalme Sal 69 (68),8–10. 14 og 17. 33–35

Omkved: Hør meg, Herre, i din store miskunn!

For din skyld tåler jeg spott,
mitt åsyn dekkes av skjendsel.
Fremmed er jeg for mine brødre,
for min mors sønner en ukjent.
Nidkjærhet for ditt hus har fortært meg,
forakten for deg faller over meg.

Jeg retter min bønn til deg,
se, nå er nådens tid.
Gud, i din store miskunn,
hør meg ved din frelsende troskap.
Herre, svar meg i din nådes godhet,
vend deg til meg i din store miskunn!

De fattige se det og glede seg,
søk Gud, og din sjel skal leve.
For Herren har hørt de armes bønn
og ikke forsmådd sine fangne venner.
Lovpris ham, himmel og jord,
havet og alt det som rører seg der!

2. lesning Rom 5,12–15

Det som skjedde etter fallet, kan ikke sammenlignes med Guds nådes gave

Brødre, synden kom inn i verden ved ett menneske, og med synden også døden. Og slik nådde døden alle mennesker, siden de alle syndet.

For også før Loven var synden i verden; bare blir det ikke holdt regning med den der hvor det ikke er noen lov. Allikevel hersket døden, helt fra Adam av og frem til Moses, også over dem som ikke hadde begått noen synd tilsvarende det lovbrudd Adam begikk. Men Adam står også som et bilde på ham som skulle komme.

Bare kan ikke det som skjedde etter fallet, sammenlignes med Guds nådes gave. For om de mange måtte dø fordi den ene hadde falt, blir dette langt overgått av Guds nåde, av nådegaven fra det ene menneske Jesus Kristus, som blir alle andre til del i så rikt mål.

Halleluja Joh 15,26b.27a

Halleluja.

Sannhetens Ånd skal vitne om meg, sier Herren, og dere også skal vitne.

Halleluja.

Evangelium Matt 10,26–33

Frykt ikke dem som slår legemet i hjel

På den tid sa Jesus til sine apostler:

«Vær ikke redde for menneskene! Intet er så skjult at det ikke kommer for en dag, intet så hemmelig at det ikke skal bli kjent. Hva jeg sier dere i mørke, det skal dere si videre i dagslys, og hva dere får hvasket i øret, det skal dere selv forkynne ut over hustakene.

Frykt ikke dem som nok slår legemet i hjel, men som ikke er i stand til å drepe sjelen. Frykt heller ham som kan la både legeme og sjel gå under i Gehenna! Selges ikke et par spurver for en skilling? Men ikke én av dem faller til jorden uten Faderens samtykke! Og hva dere selv angår, holder han regnskap med hvert hår dere har på hodet. Så vær da ikke engstelige; dere er mer verd enn mange spurver!

Altså: Enhver som bekjenner meg overfor menneskene, ham skal også jeg kjennes ved overfor min Far i himlene. Men den som fornekter meg overfor menneskene, ham kommer også jeg til å fornekte overfor min Far i himlene.»